Ediție specială

August 2014

Liceul Teoretic "I. L. Caragiale", Moreni

CARTEA PRIETENIILOR
-2013-2014-

CarteaPrieteniilorLiceulTeoreticI.L.CaragialeMoreniVoluntariatSNACCarteaPrieteniilorLiceulTeoreticI.L.CaragialeMoreni

"Săptămâna Cartofului"

31 octombrie 2013

Este **"Săptămâna legumelor și fructelor donate"** și avem de dus la îndeplinire o misiune umanitară. Beneficiarii noștri, copii aflați în situații vulnerabile, elevi ai Școlii cu clasele I-VIII, Iedera, nici măcar nu bănuiesc ceea ce urmează...

În zece minute ajungem deja cu două mașini la școala lor. Suntem doi profesori, Gabriel Chișulescu și Monica Zamfir, și patru copii, Alexandra Ioniță, Ana -Maria Șeica, Andreea Stroe și Alexandru Gheorghiță. În total șase voluntari, reprezentându-i pe cei aproximativ 40 de voluntari care au donat produsele. Avem portbagajele pline și suntem deja în fața școlii lor. E ora când cei mici termină cursurile, iar cei mari vin către școală. Doamna directoare Gabriela Soare ne întâmpină și ne invită într-o sală de clasă.

În timp ce ne așezam bagajele, copiii-beneficiari se și strâng la ușă. Sunt numai ochi. Îi privim și noi atent și nu zări nici urmă de zâmbet. Doar multă multă curiozitate. Ochii lor mari par a aspune totul. Îi văd dintr-o dată cu mult mai maturi decât noi. Cu siguranță neajunsurile și lipsurile i -au îndepărtat de gratuitatea zâmbetelor de complezență. Doar noi zâmbim... Aceasta a fost pentru mine prima lecție de viață primită cu ocazia acestui eveniment! Am început să le vorbim și să le împărțim darurile. Noi zâmbeam în continuare și voiam să știm cum îi cheamă, dacă mai au frați și surori, dar ei nu reușeau să spună decât mulțumesc! Mi-am dat seama rapid că pentru orice minimă conversație îți trebuie stomacul plin. Acești copii nu aveau, cu siguranță, nevoile de bază satisfăcute. Mi s-a părut la un moment dat că veniseră acolo nu doar copiii, ci și toate vulnerabilitățile lor, toate problemele lor, am avut strania senzație că ne copleșesc numeric, devenind chiar mai mulți decât ne pregătisem noi... Am aflat foarte curând nu doar că nu era deloc așa, ci și că nu fusesem singura care trăise teama de a nu le putea oferi tuturor câte ceva... În timp ce zâmbeam și împărțeam pachetele, domnul Chișulescu a ieșit brusc din sală. Discret, Alexandra mi-a șoptit la ureche: *„- Domnul diriginte s-a dus să mai cumpere dulciuri..."* Gestul dumnealui mi-a confirmat o dată în plus că dl Chișulescu este un om sensibil, dar ceea ce m-a surprins a fost că nu doar copiii noștri voluntari au vibrat la vulnerabilitățile beneficiarilor noștri, dar și noi, oamenii maturi, am reacționat în fața neputinței semenilor noștri ca niște copii...

Am înțeles o dată în plus că voluntariatul trebuie să fie o parte din ființa noastră, un soi de instinct primar care ne reașază în tiparele omenescului.

„Un junior + un senior = o echipă”

6-8.11.2013

În cadrul proiectului SNAC, ***„ Un junior + un senior = o echipă”,*** derulat de Liceul Teoretic “ I.L.Caragiale”, Moreni în parteneriat cu biserica “ Sf. Voievozi”, Iedera, membrii echipei de voluntari ai liceului, coordonați de prof. Monica Zamfir, respectiv voluntarii seniori din parohia Iedera, prin grija preoțior Zamfir Mihail și Zamfir Ionuț au participat cu prilejul sărbătorii hramului bisericii la activități care au avut ca scop deopotrivă educarea simțului creștin, civic, dar și formarea unor deprinderi practice.

Voluntarii împreună cu o parte din beneficiari au format echipe de lucru în vederea realizării celor două componente ale activității: prepararea unor produse alimentare, respectiv servirea mesei imediat după terminarea slujbei religioase. Activitățile s-au încadrat în domeniul terapiei educaționale, care are ca scop formarea unor deprinderi adaptative menite să permită copiilor și persoanelor aflate în situații vulnerabile să-și satisfacă nevoile personale, să răspundă cerințelor mediului și astfel, să se poată integra mai ușor într-o colectivitate. Beneficiarii acțiunii au fost copii și persoane provenind din medii defavorizate, pe care voluntarii, în parte elevi, profesori și profesori pensionari ai liceului, în parte enoriași ai Parohiei Iedera, i-au cooptat în activitățile practice desfășurate pe parcursul celor două zile – 7-8 noiembrie. De asemenea, echipei de voluntari s-a alăturat și jurnalista Mădălina Zamfir, care ne-a fost alături pe tot parcursul proiectului, și căreia îi datorăm diseminarea activităților realizate în timpul derulării acestui parteneriat. Cu toții am învățat astfel că spiritul de echipă, voluntariatul și bucuria de a lucra cu oamenii, de a veni în sprijinul nevoilor lor reprezintă adevăratul beneficiu al acțiunii propriu-zise.

"Ziua Prietenilor"

5.12.2013

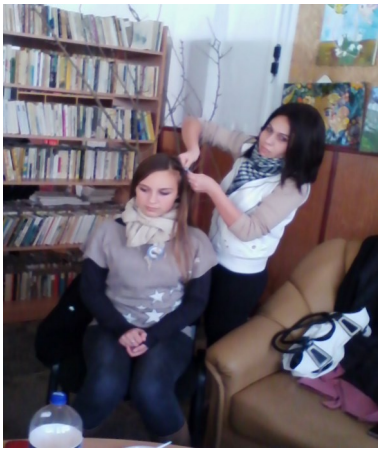

"Saptamâna hainutelor prietenoase"

1-6.12.2013

"De Crăciun alături de semenii noştri"

17.12.2013

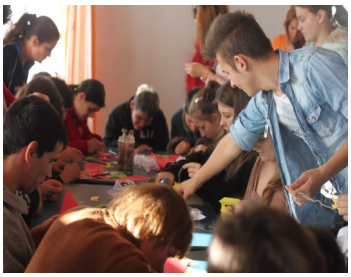

Toți știm, Crăciunul îl petreci în familie! Mai sunt doar câteva zile până la Crăciunul încărcat de iubire, miros de brad și cadouri multe, venind din partea celor care te iubesc și pe care îi iubești mai presus de toate... Eu personal simt în tot acest timp cum sentimente multe, grele, încărcate de emoții profunde și răscolitoare se strâng avalanșă în sufletul meu. Se apropie Nașterea Pruncului Sfânt, cred că cerurile încep să se deschidă, simt cum se răstoarnă lumea de sus în lăcașul strâmt și lutos al ființei mele. Și pentru că mă simt din ce în ce mai neîncăpătoare pentru atâta emoție, fac ochii roată și mă uit mai atent în jurul meu: ...suntem foarte mulți care simțim același lucru! Copii și adulți, elevi și profesori, la inițiativa cuiva sau pur și simplu din inițiativă personală ne-am strâns laolaltă și suntem gata să dăruim!

Devine evident astfel, că familia fiecăruia dintre noi se poate extinde. Fiind alături de oameni, de fapt ne petrecem Crăciunul în Familie!

Mașinile personale sunt pregătite. Mihaela Dulea, Monica Zamfir și Mihaela Neagu sunt profesorii care și-au asumat misiunea. Cu noi sunt 15 copii – vă puteți imagina în ce mod am încăput cu toții în trei autoturisme... Însă fiecare dintre noi a considerat asta amuzant și ne-am înghesuit (și la propriu, și la figurat!) să urcăm dealul Țuicaniului încă o dată pentru a ajunge la prietenii noștri din **Centrul de Recuperare și Reabilitare a Persoanelor cu Handicap**.

Suntem siguri că ne așteaptă nerăbdători în grădinița lor să stăm la povești și să ne jucăm împreună, decupând și asamblând ghirlande colorate cu steluțe, brăduți și oameni de zăpadă pentru a le împodobi sărbătorile. Unii ne întâmpină, așa cum ne-au obișnuit, încă de la poartă. Ei sunt, ca de fiecare dată, numai zâmbete. Nu sunt sigură dacă noi le aducem lor bucurie, sau de fapt ei ne binedispun cu fericirea lor gratuită... Simt încă o dată cum vizita noastră la ei are valoare terapeutică pentru mine... Mă vindecă de problemele și grijile acelea mărunte, îmi arată cât de puțin ne trebuie de fapt nouă, oamenilor, ca să fim fericiți. Imaginați-vă 50-60 de oameni strânși în aceeași încăpere timp de două ore care și-au zâmbit tot timpul! Care s-au uitat tot timpul ochi în ochi! Care au interacționat cu sufletul, pentru că mintea, gândirea rațională pur și simplu nu își avea locul acolo! (Rațiunea noastră era prea încărcată de problemele și necazurile zilnice, a lor se pierduse sau se sfâșiase undeva în trecutul lor...)

La sfârșitul celor două ore a urcat dealul și... Moș Crăciun! O clasă întreagă de copii, clasa a XII-a C împreună cu dirigintele lor, domnul profesor Adrian Manu! Au strâns bani și le-au cumpărat prietenilor noștri dulciuri, iar costumul de Moș Crăciun îmbrăcat de una dintre fete, Alina Conda, ne-a luat pe toți prin surprindere! Ei au sărit în sus de bucurie, ochii lor s-au aprins de uimire și nu mai conteneau să exclame... Unii au îndrăznit chiar să ceară câte un pachet și pentru prietenul rămas în cameră... Noi am rămas surprinși de bunătatea lor, de reacțiile acestea pozitive, de atâta

inocență și copiii noștri chiar ne-au întrebat dacă și cum de ei mai cred în Moș Crăciun...

Ei, ei, dragii mei, cine e cel care în ajun de sărbătoare poate spune că nu crede în Adevăratul Moș Crăciun?...

"Dreptul de a zâmbi" – Colinde de Craciun

18.12.2013

Suntem pregătiți! Am terminat cumpărăturile și le-am distribuit deja în coșuri. Fructele rotunjoare sunt aranjate în panere: 8 kg de mandarine, 4 kg de kiwi, 6 kg de mere. Biscuiții stau bine așezați în două cutii mari. Ne-am gândit să dăruim și decorațiuni de Crăciun; sunt frumos colorate și credem că ar putea schimba atmosfera și buna dispoziție. Mai avem pentru copilași creioane, coli colorate și post-it-uri multicolore. Și pe lângă acestea, multă iubire, emoții, glasuri frumoase și colinde atent pregătite de domnii profesori Marius Vintilă și Marian Bugiulescu. Corul de copii a început repetițiile în urmă cu o lună. Ca în fiecare an, ei colindă pe la instituțiile din orașul nostru. Este o tradiție să ne facem simțită prezența în comunitatea locală. Instituțiile știu și îi așteaptă pregătite cu mici recompense dulci pe copiii colindători. Dar anul acesta, copiii vor să schimbe puțin obiceiul: *sunt pregătiți să colinde nu pentru a primi, ci pentru a dărui!* Suntem foarte mulți: 25 de copii formează corul de colindători, însoțiți de domnul profesor Marius Vintilă, 10 copii aduc darurile dulci și frumos colorate, alături de doamnele profesoare Rodica Răcășanu și Monica Zamfir. Alina Conda și Petruț Dumitrescu sunt copiii costumați în clovni, iar Andreea Răvioanu este voluntarul nostru de nădejde, fotograful nostru de serviciu pentru fiecare activitate desfășurată.

Mergem mai întâi la Secția de Pediatrie a Spitalului Municipal Moreni. Doamna doctor Ionescu (Sabău) Mihaela, directorul medical al spitalului, complice și parteneră la acțiunea de voluntariat, ne întâmpină zâmbind. Asteptăm puțin să sosească în holul mare copiii însoțiți de mămicile lor. Peste tot vedem ochii larg deschiși, încărcați de uimire. Cei mici se fotografiază pe rând cu clovnii noștri. Îi felicit încă o dată pe cei doi copii costumați pentru inițiativa lor!

Cel mai mic beneficiar al acțiunii noastre de voluntariat este un bebeluș de câteva luni. Stă tot timpul în brațele asistentelor și e numai ochi și urechi. Simt în sufletul acela mititel un ocean de bucurie. Doamna doctor îmi vede reacția și mă trage deoparte.

Cât timp copiii noștri cântă colindele, eu aflu povestea acelui bebeluș. A fost adus aproape mort în Pediatrie, apoi Dumnezeu i-a întins o mână când a fost salvat de iubirea și priceperea echipei de doctori și asistente și de atunci crește acolo, abandonat de părinți, în așteptarea unor oameni care să îl iubească și să îl vrea copilul lor. Aproape că refuz să înțeleg ce-mi aud urechile: e o poveste de Crăciun?..., story-ul unui film de Hollywood?..., sau cruda realitate!... După colinde vine rândul darurilor, apoi al îmbrățișărilor, al încurajărilor, al mulțumirilor și în final, ușile mari ale Pediatriei se închid și noi simțim cum am lăsat acolo câte puțin din bunătatea și emoțiile noastre pozitive, dar în același timp simțim cum am preluat o parte din apăsarea, tristețea, îngrijorarea celor internați. M-aș bucura ca și ei să se simtă puțin mai ușori, mai despovărați de suferință.

Intrăm apoi în câteva minute în holul mare al Spitalului Municipal Moreni. Etajul 1 ni se pare locul cel mai potrivit. De acolo, colindele noastre răsună în tot spitalul. Am timp să observ reacțiile oamenilor: personalul medical și bolnavii ies timid în pragul camerelor și al holurilor. Aceiași ochi uimiți peste tot în care văd cum lucește câte o lacrimă. Managerul spitalului, doamna doctor Manu Eugenia, ni se alătură. Am timp să îi mulțumesc pentru tot sprijinul și ajutorul acordat și îi simt bucuria prilejuită de acest eveniment inedit. Între timp, copiii merg prin saloane și împart darurile dulci. Decorațiunile de Crăciun le bucură mult mai ales pe doamne. Ne spun că așa se simt "ca acasă". Rețin un detaliu: atunci când ne împărtășesc reacțiile și impresiile lor, aproape toți ni se adresează cu apelativele 'mamă' și 'tată'. Așadar, se confirmă: Crăciunul îl petrecem mereu în Familie!

Doamna director al spitalului ne întreabă dacă mergem și în Secția de Recuperări a Spitalului Municipal. Pentru că secția este situată într-o altă clădire, undeva în partea cealaltă a orașului, îi mărturisesc sincer că am omis-o din proiectul acestei activități și că nu cred că vom putea merge; e cam departe și copiii sunt, poate, obosiți, e trecut de ora două și cred că mulți dintre voluntarii noștri au altceva în plan și vor să ajungă acasă. În plus, nu mai avem daruri...

Dar copiii îmi întorc decizia: "Mergem și acolo, doamna"!, spun toți într-un glas, iar noi, profesorii, ne conformăm. Copiii își cântă din nou repertoriul cu același entuziasm! Cu aceeași dăruire! Cu aceeași convingere! Si, ca de obicei,eu trag aceeași concluzie: am început ziua ca voluntar, dar am terminat activitatea ca beneficiar, învățând și de data aceasta o importantă lecție de viață: e minunat să simți că ești alături de oameni!

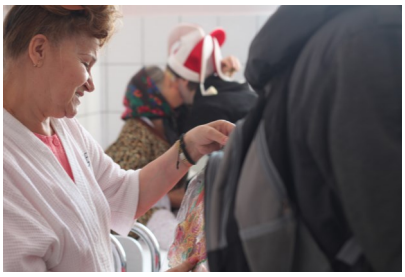

"Together For a Better Future"

3.12.2013-15.01.2014

Andrei Alexandru Micu, 18 ani, voluntar și coordonator local al proiectului **Leadership**, in calitate de ambasador al acestei fundații, își prezintă pe scurt proiectul:

"Together For a Better Future" este forma pe care programul ***Leadership Autentic*** o îmbracă în Liceul Teoretic "Ion Luca Caragiale" Moreni încă din aprilie 2013, urmarind dezvoltarea persoanala, solidificarea relațiilor interumane prin desăvârșirea procesului de comunicare.
În cadrul orelor de training, participanții intră în contact cu noțiunile de bază ale leadershipului, cum ar fi: lider, aderent, echipă, comunicare, feedback și învățare. În vederea asimilării informațiilor, participanților le sunt pregatite o serie de exerciții practice, prin care aceștia reușesc să își desăvârșească procesul de învățare și interacțiune socială. De asemea, tot în cadrul programului, participanții descoperă noțiunea de valori, precum și importanța sintetizării unei scări a acestora ca element ce conduce către succes.

Concomitent, participanților le vor fi prezentate și metode eficace de învățare, ce au un caracter exclusiv practic, prin urmare aceștia vor reuși să descopere strategii prin care vor fi capabili să rețină mai multă informație într-o perioadă mai redusă de timp. În acest mod, după încheierea programului, absolvenții vor reuși să pună în practică cunoștințele acumulate în viața cotidiană, în special în mediul școlar, unde este de preferat ca abilitățile de învățare să se dezvolte continuu.

Pe de alta parte, viitorii absolvenți aderă la o comunitate puternică ce se dezvoltă prin absorbirea elementului nou, într-un proces complex de învățare colectivă. Astfel, participanții intră în contact cu echipa locală a Leadership Autentic, cu care au oportunitatea de a menține o legatură vie.

Pentru a sintetiza, ***"Together For a Better Future"*** oferă o perspectivă inedită asupra proceselor de învățare, comunicare și dezvoltare persoanală.

Monica Zamfir, profesor voluntar și coordonator local SNAC, adaugă: Imi doream de mult - acum am găsit și răgazul - de a împărtăși cu voi satisfacția și bucuria de a avea în liceul nostru - evident, grație entuziasmului și energiei lui Alexandru - un proiect minunat care s-a derulat cu succes și s-a bucurat de aprecieri : ***„Together For a Better Future"!***

Alex a reușit să aplice cu succes abilitățile și competențele dobandite la cursurile **Leadership** și nu doar, dar mai ales s-a dedicat unui proiect de voluntariat la nivelul liceului nostru: ***"Cartea prieteniilor"***, care se înscrie în Strategia Natională de Acțiune Comunitară (SNAC) și prin care noi ne-am propus să ajutăm beneficiari din școala noastră să socializeze, să capete încredere și să își cultive stima de sine, să depășească barierele și blocajele în comunicare și astfel să se integreze mai ușor în societate, acum, dar mai ales pe viitor.

Alături de energia și ideile lui Alex a stat însă și o „mică armată" de voluntari, copii frumoși, harnici și entuziaști ai liceului nostru, care s-au regăsit în acest tip de activități și care au înțeles că a îți construi viitorul înseamnă întotdeauna să formezi o echipă alături de care să trăiești o frumoasă poveste despre vise și idealuri, despre zbor și puterea de a reuși... *Andreea Răvoianu, Beatrice Andreea Joița, Ana Maria Hodinet, Ana Maria Șeica, Dana Andreea Georgescu și Andreea Raicu* l-au însoțit pe *Andrei Alexandru Micu*, au învățat alături de el sentimentul frumos de a trăi alături și pentru colegi. Și pentru că am găsit în acești copii toate resursele necesare

unei activități de succes, nouă profesorilor, nu ne-a mai rămas decât să participăm în calitate de invitați (un fel de musafiri ‚simpatici' care să le confirme reușita: *Dana Cismaru, Grigore Ioniță, Cristina Săndulescu și Monica Zamfir*).

Personal sunt mândră de ceea ce am reusit, noi toți împreuna, să realizăm până în prezent. Cred ca aceasta este menirea noastra pe aceasta lume - să venim în întâpinarea celor care au nevoie de o mână întinsă. Însă, ca de obicei, voluntarii sfârșesc prin a deveni ei înșiși beneficiari ai unor experiențe extraordinare: bucuria de a fi împreună, încrederea că doar alături de oameni vom reuși, educarea inteligenței emoționale, despre care știm acum cu toții că e de cele mai multe ori mai importantă decât inteligența rațională, și multe alte beneficii.

Ceea ce am învățat eu personal din această nouă experiență este că întotdeauna vom reuși dacă formăm o echipă. Arhimede spunea în antichitate: dați-mi un punct de sprijin și voi răsturna Pământul! Se referea desigur la noua lui invenție – pârghia. Și eu pot striga Evrika!: *Veniți în echipă și vom răsturna imposibilul!*

"Daruri de Craciun --- Recompense dulci"

19.12.2013-10.01.2014

"Împreună pentru viitor"

9.04.2014 - 28.04.2014

Forever Friends

Cât de mult curaj îți trebuie să dansezi?

Cu toții ascultăm muzică și mulți dintre noi visăm că plutim în pași de dans cucerind lumea, dar, când se ivește prima ocazie de a fi invitati să pășim pe un ring de dans, emoția, teama de a nu greși, timiditatea sau cine știe ce alte sentimente ne opresc în loc.

Dar există în liceul nostru o echipă de voluntari care au învățat să ne arate că se poate. Ba chiar că imposibilul este perfect posibil. Theodora Trandafir, Andreea Radu, Ana Maria Hodineț, Ana Maria Tache, Teodora Nanu, Andreea Răvoianu, Andreea Pascu, Diana Ogrezeanu, Ciprian Țapu și Petruț Dumitrescu sunt cei 10 copii care au pus in scenă, în pași de dans, o poveste menită să-i susțină pe beneficiarii SNAC, să le arate/ să ne arate nouă tuturor că oricine poate dansa, dar mai ales că dansul poate naște durabile, frumoase prietenii: ***Forever Friends!***

În data de 9 aprilie 2014, echipa de voluntari împreună cu profesorii coordonatori, Mihaela Dulea și Monica Zamfir, au participat la faza județeană a concursului de dans "Împreună pentru viitor", organizat de doamna psihopedagog Cristina Marin, coordonatorul județean SNAC, la Scoala Specială Targoviște.

Copiii au impresionat publicul prin emoțiile transmise, prin povestea pe care au comunicat-o dansul lor, coregrafia, fundalul muzical ales. Așa încât, în data de 28 aprilie *Forever Frends* vor merge la Călărași pentru a participa la faza regională a concursului. Ținem pumnii strânși, dar cu siguranță, așa cum ne-a spus de fiecare dată prietena noastră, Theo, n-avem motive să ne facem griji: nu are cum să fie decât *FOARTE BINE!* Noi ne încredem în optimismul Theodorei și promitem că vom reveni cu vești bune!

Căci, cât de mult curaj îți trebuie să dansezi?!.....

"Ziua Mondiala a Femeii"

-- "Ziua Mamei"—

8.03.2014

"Duminica în familia creştină"

15.04.2014

"Inimoşii" – Mascota SNAC

11.04.2014

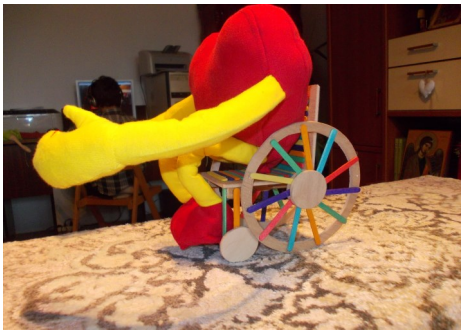

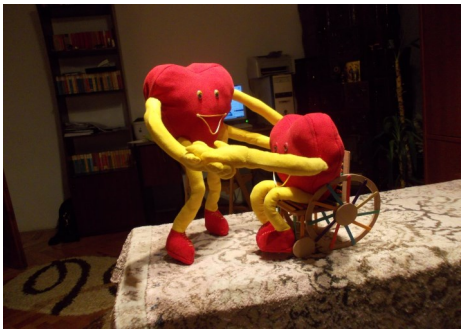

Un nou concurs SNAC ne pune creativitatea la încercare: creează o mascotă care să te reprezinte ca voluntar, ca beneficiar al strategiei de acțiune comunitară! Termen limită: 10 aprilie 2014.

Conceptul SNAC este "1 voluntar + 1 beneficiar = o echipă", dar scurta mea experiență în domeniul voluntariatului mi-a demonstrat de cele mai multe ori că, participând ca voluntar, am sfârșit primind emoționante lecții de viață de la beneficiari – persoane aflate la un moment dat în situații vulnerabile. Am aflat de fiecare dată că, încercând să susțin eu pe cineva, am primit la rândul meu multă susținere, multă energie pozitivă, multă credință și trăire spirituală de la persoana susținută.

Așa că mascota noastră are două inimi: una vulnerabilă, dependentă de un scaun cu rotile, cealaltă independentă, invitând la dans printr-o îmbrățișare de prietenie.

La masa de lucru s-au așezat elevii: Simina Păcurețu, Theodora Trandafir, Ana Maria Tache și Ștefan Zamfir, împreună cu profesorii voluntari: Mihaela Dulea, Constanța Diaconu, Simona Georgescu și Monica Zamfir. Și pentru că nu mai confecționasem niciodată până atunci jucării, proiectul a prins contur încetul cu încetul: întâi scaunul, apoi inimile, brațele și picioarele, apoi ochii, care au fost încă de la început plini de bucurie, și mai apoi zâmbetele largi, încurajatoare – ***"INIMOȘII" dansând***!

Momentul ce mai impresionant a fost asamblarea finală a mascotei, când am înțeles cu toții, nu fără de uimire, că în realitate nu inima independentă, călcând în pași de dans, o susținea pe inima din scaun..., ci invers! Împărtășesc în acest fel cu voi cu toți frumoasa experiență, înțelegând că e-n zadar să fii integru, să te poți mișca, să mergi, să alergi, să poți dansa, dacă faci asta de unul singur; întotdeauna e nevoie să întinzi brațele spre cel de lângă tine.

Atunci într-adevăr nu vei mai putea ști cine pe cine ajută!...

Campanie de împărțit zâmbete și îmbrățișări

9.05.2014

Parcul orașului Moreni

Este ***Ziua Europei*** și, ca de obicei, orășenii sărbătoresc acest eveniment. Este prezent și Liceul Teoretic „I. L. Caragiale", Moreni, reprezentat de doamnele directoare Daniela Cismaru și Alexandra Marinescu, de profesorii Grigore Ioniță, Bogdan Anghel și Monica Zamfir, dar mai ales de elevii voluntari SNAC. Copiii s-au costumat simbolic în personaje din epoca lui Nenea Iancu. Cu steagurile țărilor Uniunii Europene fluturând, „personajele" noastre vesele parcurg (aproape) în pas de paradă distanța dintre liceu și centrul orașului. Ajungem la timp în parcul central pentru imnul României, iar sosirea noastră însuflețește întreaga adunare. Se simte că elevii voluntari aduc cu ei multă fericire, zâmbete, bună dispoziție și energie adolescentină pe care, după încheierea ceremoniei depunerii de coroane și flori la Monumentul Eroilor, abia așteaptă să o împartă cu morenarii.

Copiii formează grupuri zâmbitoare și împreună cu trecătorii se bucură de îmbrățișările calde, de zâmbetele prietenești pe care le oferă. În scurt timp ne aflăm în plină campanie de voluntariat: împărțim cu toții plini de generozitate zâmbete și îmbrățișări, interacționăm cu oamenii de pe stradă și acest lucru ne animă și ne încurajează să fim din ce în ce mai generoși. Ceea ce observăm cu toți este cum în scură vreme atmosfera se destinde, oamenii devin joviali, se opresc și ni se alătură fără ezitare, primind cu drag tot ceea ce avem noi de oferit: căldura sufletului uman. Și când sentimentele trec la fapte, cuvintele (mele) deja devin de prisos! Zecile de fotografii realizate în campanie spun povestea mai departe...

Colectiv redacțional

Dir.: Cismaru Daniela

Dir. Adj.: Marinescu Alexandra

Coordonator local SNAC: prof. Monica Zamfir

Tehnoredactare: Radu Marinescu

Prof. Răcășanu Rodica

Prof. Chișulescu Gabriel

Prof. Dulea Mihaela

Elevi colaboratori:

Răvoianu Andreea

Dumitrescu Petruț

Șeica Ana-Maria

Ioniță Alexandra

Stroe Andreea

Gheorghiță Alexandru

Micu Andrei Alexandru

Conda Alina

Joița Beatrice

Hodineț Ana-Maria

Raicu Andreea

Georgescu Andreea